BESLUT

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 5 januari 2011

om avslutande av undersökningsförfarandet av Brasiliens åtgärder avseende import av textilprodukter

(2011/2/EU)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3286/94 av den 22 december 1994 om fastställande av gemenskapsförfaranden på den gemensamma handelspolitikens område i syfte att säkerställa gemenskapens rättigheter enligt internationella handelsregler, särskilt regler som fastställts av Världshandelsorganisationen (WTO) [1], särskilt artikel 11.1, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDET

(1) Den 12 januari 1998 inlämnade Febeltex (Fédération Belge du Textile) ett klagomål enligt artikel 4 i förordning (EG) nr 3286/94.

(2) Enligt klagomålet hindrades försäljningen av textilprodukter från Europeiska gemenskapen i Brasilien av ett antal handelshinder enligt definitionen i artikel 2.1 i förordning (EG) nr 3286/94, bland annat ett system med icke-automatiska importlicenser och systemets utveckling i form av exempelvis obligatoriska villkor för importbetalning och minimiimportpriser.

(3) Kommissionen beslöt, efter samråd med den rådgivande kommitté som inrättas genom förordning (EG) nr 3286/94, att det fanns tillräcklig bevisning för att motivera inledandet av ett undersökningsförfarande för att undersöka de rättsliga och faktiska frågorna i fallet. Kommissionen inledde följaktligen ett undersökningsförfarande den 27 februari 1998 [2].

B. UNDERSÖKNINGSFÖRFARANDETS RESULTAT

(4) Undersökningsförfarandets slutrapport delgavs EU:s medlemsstater vid rådgivande kommitténs möte den 9 november 1998.

(5) I rapporten konstaterades att det brasilianska systemet med icke-automatiska importlicenser, tillämpat med ett krav på minimipris, föreföll strida mot följande bestämmelser:

a) Artiklarna 1, 3 och 5 i WTO-avtalet om importlicensförfaranden, eftersom det a) inte tillämpades neutralt, b) inte förvaltades på ett skäligt och rättvist sätt, c) inte utgjorde ett genomförande av några med WTO förenliga restriktioner och därför inte var begränsat i fråga om räckvidd och löptid till en åtgärd det genomförde, och d) fick ytterligare handelsbegränsande och snedvridande effekter på importen. Dessutom var förteckningen över produkter för vilka icke-automatisk licens krävdes inte offentlig, och ansökningarna om importlicenser under minimipriset lämnades utan officiellt svar i flera månader.

b) Artiklarna X.1 och X.3 i Allmänna tull- och handelsavtalet (Gatt 1994), eftersom det icke-automatiska importlicenssystemet inte hade offentliggjorts och inte förvaltades på ett enhetligt, opartiskt och rimligt sätt.

c) Artikel XI.1 i Gatt 1994, eftersom systemet med minimipriser innebar en begränsning som inte var en tull, skatt eller annan avgift och tillämpades i form av importlicenser på import av vilken vara som helst från vilken annan avtalsslutande part som helst, utan någon med WTO förenlig motivering.

C. UTVECKLINGEN EFTER UNDERSÖKNINGEN

(6) Den 17 mars 1999 [3] beslöt kommissionen att inleda WTO:s förfarande för tvistlösning. Samråd inom WTO hölls den 19 november 1999. Vid det tillfället medgav Brasilien att man inte hade uppfyllt flera av sina anmälningsskyldigheter enligt WTO rörande importlicenssystemet, även om man tillbakavisade alla påståenden om minimiprissättning i samband med både utfärdande av importlicens och tullvärdering.

[1] EGT L 349, 31.12.1994, s. 71.
[2] EGT C 63, 27.2.1998, s. 2.
[3] EGT L 86, 30.3.1999, s. 22.

(7) Efter samråden ändrades Brasiliens system för importlicenser och tullvärdering i grunden, och gemenskapsindustrins tillträde till den brasilianska textilproduktsmarknaden förbättrades. Flera delar av de brasilianska systemen för importlicenser och tullvärdering behövde dock fortfarande ändras för att Brasilien helt och fullt skulle uppfylla sina skyldigheter enligt de tillämpliga WTO-avtalen.

(8) Kommissionen bestämde därför i beslut 2001/429/EG [1] att undersökningsförfarandet tillfälligt skulle upphävas under sex månader medan effekterna av ändringarna av de brasilianska systemen övervakades.

(9) Under första kvartalet 2002 togs flera kontakter med de brasilianska myndigheterna för att finna en lösning som bägge parter kunde godta. Europeiska gemenskapen och Brasilien undertecknade den 6 november 2002 ett samförståndsavtal om marknadstillträde för textilier och konfektionsprodukter, där båda parterna enades om att avhålla sig från att tillämpa icke-tariffära hinder. Dessutom behandlades i avtalet problemet med tullvärdering.

(10) Under de drygt sju år som gått sedan avtalet undertecknades har det till kommissionen inte inkommit några anmälningar om särskilda problem eller nya hinder med avseende på marknadstillträde i Brasilien för textilvaror.

D. **SLUTSATS OCH REKOMMENDATIONER**

(11) Med hänsyn till ovanstående analys anser kommissionen att undersökningsförfarandet utmynnat i en tillfredsställande situation när det gäller de hinder som Febeltex nämnde i sitt klagomål. Undersökningsförfarandet bör därför avslutas i enlighet med artikel 11.1 i förordning (EG) nr 3286/94.

(12) Samråd har ägt rum med rådgivande kommittén om de åtgärder som föreskrivs i detta beslut.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Undersökningsförfarandet rörande Brasiliens åtgärder avseende import av textilprodukter avslutas härmed.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 5 januari 2011.

På kommissionens vägnar
José Manuel BARROSO
Ordförande

[1] EGT L 153, 8.6.2001, s. 30.